

РЕШЕНИЕ

№ 398

гр. В., 26.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично при закрити врати заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Цвета Павлова

при участието на секретаря Мая М. Петрова
като разгледа докладваното от Цвета Павлова Търговско дело №
20223100900466 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Образувано е по молба на длъжника „СПАЙК-ВАРНА“ ЕООД /в ликвидация/, със седалище и адрес на управление гр.В., кв.В.“ бл.60 вх.5 ет.7 ап.115 за откриване на производство по несъстоятелност.

Молителят се явява надлежно легитимиран търговец, който, чрез назначения от АВ ликвидатор, твърди, че дружеството не разполага с имущество и има задължения в общ размер на 4 163 лева. Отправено е искане за откриване на производство по несъстоятелност и откриване на производство по несъстоятелност.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, заедно и поотделно и по вътрешно убеждение, на основание чл.235 от ГПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

За да бъде открито производство по несъстоятелност следва да са налице всички материалноправни предпоставки от установения в разпоредбите на чл.608, чл.625 и 631, фактически състав, а именно: молбата да е подадена до компетентния съд от **легитимирано съгласно чл.625 ТЗ лице**, молителят да не е в състояние да изпълни **изискуемо парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка**, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването **и или публичноправно задължение към Държавата или общините, свързано с търговската му дейност или задължение по частно държавно вземане**; да е налице **неплатежоспособност** съгласно чл.608 ТЗ; затрудненията на длъжника да не са временни, а да имат **траен и необратим характер** и да представляват обективно състояние на търговеца и той да не разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията му, без опасност за интересите

на кредиторите, които хипотези законът дава алтернативно.

Съгласно чл.608, ал. 1 от ТЗ неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо и установено по основание във фазата по разглеждане на молбата за откриване на производство по несъстоятелност, парично задължение, породено или отнасящо се до търговска сделка или публичноправно задължение към Държавата или общините, свързано с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане. Или, първият признак на неплатежоспособността, отнесен към настоящото производство, е наличие на качеството на търговец на длъжника, което в конкретния случай безспорно е налице по аргумент от чл.1, ал.2, т.1 от ТЗ.

Нормата на чл.608, ал.2 ТЗ установява презумпцията, че търговецът не е в състояние да изпълни изискуемо задължение по ал. 1, ако преди подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност не е заявил за обявяване в търговския регистър годишните си финансови отчети за последните три години. От извършената служебна справка по партидата на търговеца във водения при АВп търговски регистър се установява положителното проявление на установените в цитираната разпоредба факти, тъй като последният обявен ГФО е този за 2017 год., като за 2021 год. е вписана декларация по чл.38, ал.9 т.2 ЗС от назначения ликвидатор на дружеството, че предприятието не е осъществявало дейност по смисъла на пар.1 т.30 от ДР на ЗС. При липса на проведено доказване за обратното, съдът следва да прецени дали неизпълнението на изискуемото задължение е поради състоянието на неплатежоспособност на дружеството – молител.

Съобразно презумпцията на чл.608, ал.3 от ТЗ, неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията, като съгласно изр. второ на цитираната норма спиране на плащанията е налице и когато длъжникът е платил изцяло или частично вземания на определени кредитори. Въведена е т.нар. „оборима презумпция“, като се акцентира не само върху конкретното правоотношение и произтичащите от него права и задължения, но и върху състоянието на търговеца - дали същият може да плати изцяло или частично само вземанията на отделни кредитори, като от значение е преди всичко релацията задължение - имущество и връзката му с останалите търговски и публичноправни или частни държавни задължения на длъжника. Релевантен е обективният факт на неплатежоспособността, която представлява състояние на невъзможност да се посрещат задълженията.

В алинея 4-та на чл.608 от ТЗ е въведена и презумпция за неплатежоспособност, ако по изпълнително производство, образувано за изпълнение на влязъл в сила акт на кредитора, подал молба по чл.625, вземането е останало изцяло или частично неудовлетворено в рамките на 6 месеца след получаване на поканата или на съобщението за доброволно изпълнение.

Презумптивните предпоставки, съдържащи се в нормата на чл.608 ал.3 и 4 ГПК, подлежат на доказване от молителя, при наличието на които съдът е длъжен да се произнесе по основния факт, а именно изпадането на длъжника в състояние на неплатежоспособност. Този, който се позовава на презумпцията, трябва да докаже условията за приложението ѝ, като при оборимата презумпция чак след това в тежест на ответника е да ги обори.

Ето защо, за преценка дали търговецът е в състояние или не да изпълни своето конкретно задължение, произтичащо от търговската сделка, поради състоянието си на неплатежоспособност съдът задължително изследва на икономическото състояние на длъжника. За установяването на това състояние по делото съдът изхожда от данните от обвените в ТР при АВп данни, служебно събраните такива и допълнително представените такива от счетоводството на молителя.

Съвкупният анализ на събраните такива сочат, че с влязло в сила на 14.11.2019 год. решение № 832/03.10.2019 год., постановено по т.д. № 636/2019 год. по описа на ВОС дружеството е прекратено по реда на чл.155, т.3 ТЗ, като липсват данни за приходи от предходни периода от дейността на дружеството, които да са достатъчни да покрият направените през месеца задължения, в това число и тези в производството по ликвидация. Наличието на временни затруднения на длъжника е обективно състояние, свързано с очаквани приходи от стопанска дейност, събиране на вземания или привличане на инвестиции, за които обстоятелства по делото няма данни.

Същевременно от събраните по делото писмени доказателства не се установяват краткотрайни материални активи, с които длъжникът да разполага и да послужат за удовлетворяване на текущи задължения. Не се установяват и дълготрайни такива, въпреки, че съобразно доктрината и трайната съдебна практика /така, решение №72 по гр.дело №953/95 г. на ВКС, решение № 795/04.04.06 г. по т.дело № 489/05 г. на ВКС, I ТО, решение № 98810.03.08 г. по т.дело № 647/07 г. на ВКС, I ТО/ при преценката досежно размера на имуществото на длъжника и неговата стойност не следва да се вземат под внимание дълготрайните, тъй като тяхната разпродажба на практика съставлява ликвидационен способ за осребряване на имущество и осигуряване на парични средства, с което се постига ефекта на всяко едно производство по несъстоятелност във фазата по осребряване на имуществото.

Ето защо, съобразявайки, че наличните парични средства и краткотрайни материални активи не са достатъчни за покриване на краткосрочните задължения на предприятието, съдът намира, че затрудненията на дружеството са не само трайни, но и необратими.

Съгласно трайно установената съдебна практика, включително и задължителна такава по смисъла на т.2 от ТР 1/2010 год. на ОСГТК на ВКС, постановена по реда на чл.290 ГПК /решение № 115/25.06.2010 год. на ВКС по т.д. № 169/2010 год., ТК, II т.о./, началната дата на неплатежоспособността е датата на най-ранното непогасено задължение на длъжника, към която са налице всички признаци на неплатежоспособността по смисъла на чл.608 ТЗ, т.е. според обективното си финансово състояние, преценено с оглед коефициентите за ликвидност и финансова автономност, длъжникът да е изпаднал в невъзможност да изпълнява паричните си задължения. Посоченият негативен фактически състав, в своята съвкупност следва да е изразен като трайно, обективно и необратимо състояние на търговеца. При определяне на началната дата на неплатежоспособност съдът изследва всички задължения на търговеца.

В конкретния случай, от представената от ликвидатора справка се установява, че срокът за плащане на публичното задължение по НП № 362590-F403124/08.10.2018 год. е изтекъл на 05.01.2022 год., но съдът констатира наличие на предходно задължение въз основа на издаден на 26.11.2019 год. изпълнителен лист по влязлото в сила решение на ВОС по т.д. № 636/2019 год., към който момент дружеството е бил с починал едноличен собственик на капитала и управител, респективно не е развивал дейност. И при липса на

данни за датата, на която е изтекъл срока за доброволно плащане на посоченото задължение, съдът намира, че началната дата следва да се отнесе към 26.11.2019 год. – датата, на която е издаден изпълнителния лист за сумата от 50 лева в полза на бюджета на съдебната власт. .

При липса на доказателства за наличие на парични средства и бързоликвидни активи, чиято стойност е достатъчна да покрие разноските по производството по несъстоятелност, откриването му би било самоцелно и не би се реализирала неговата цел, формулирана в чл. 607, ал. 1 ТЗ, а именно да се осигури справедливо удовлетворяване на кредиторите и възможност за оздравяване на предприятието на длъжника.

Предвид извода на съда, че наличното имущество на длъжника не е достатъчно за покриване на началните разноски в производството по несъстоятелност, с определение от 19.09.2022 год. съдът е указал на молителя в едноседмичен срок да представи доказателства за внесена сума в размер на 3 000 лв., представляваща предплатени начални разноски в производството по несъстоятелност за срок от шест месеца, на основание чл.629б ТЗ, ведно с предупреждение за последиците по чл. 632, ал.1 ТЗ при непредставяне на доказателства за авансиране на разноските. Доказателства за горното не са представени в определения от съда срок и не е изпълнено условието на чл.629б ТЗ като съдът отчита и изявлението на ликвидатора на дружеството за липса на възможност за авансиране на разноски.

Ето защо, съдът следва да постанови решение по чл. 632, ал.1 ТЗ, с което обяви неплатежоспособността, определи началната й дата, открие производството по несъстоятелност, допусне обезпечение чрез налагане на заповест, възбрана или други обезпечителни мерки, постанови прекратяване дейността на предприятието, обяви длъжника в несъстоятелност и спре производството, като не постанови заличаване на търговеца от търговския регистър.

Ответното дружество на основание чл.620, ал.2 от ТЗ вр. чл.78, ал.6 от ГПК, следва да бъде осъдено да заплати дължимата по делото държавна такса в размер на 250 лв.

Воден от горното, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „СПАЙК-ВАРНА“ ЕООД /в ликвидация/, със седалище и адрес на управление гр.В., кв.В.“ бл.60 вх.5 ет.7 ап.115 **с начална дата на неплатежоспособността 26.11.2019 год.**

ОТКРИВА производство по несъстоятелност „СПАЙК-ВАРНА“ ЕООД /в ликвидация/, със седалище и адрес на управление гр.В., кв.В.“ бл.60 вх.5 ет.7 ап.115.

ПОСТАНОВЯВА обща възбрана и заповест върху имуществото на „СПАЙК-ВАРНА“ ЕООД /в ликвидация/, със седалище и адрес на управление гр.В., кв.В.“ бл.60 вх.5 ет.7 ап.115.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на „СПАЙК-ВАРНА“ ЕООД /в ликвидация/, със седалище и адрес на управление гр.В., кв.В.“ бл.60 вх.5 ет.7 ап.115.

ОБЯВЯВА в несъстоятелност „СПАЙК-ВАРНА“ ЕООД /в ликвидация/, със седалище и адрес на управление гр.В., кв.В.“ бл.60 вх.5 ет.7 ап.115.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника „СПАЙК-ВАРНА“ ЕООД /в ликвидация/, със седалище и адрес на управление гр.В., кв.В.“ бл.60 вх.5 ет.7 ап.115, в наименованието си да добави **“в несъстоятелност”**.

СПИРА производството по несъстоятелност на „СПАЙК-ВАРНА“ ЕООД /в ликвидация/, със седалище и адрес на управление гр.В., кв.В.“ бл.60 вх.5 ет.7 ап.115, на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ.

УКАЗВА, че спряното производство може да бъде възобновено по молба на длъжника или на кредитор в срок от една година от вписване на решението в ТЗ при удостоверяване от страна на молителя, че е налице достатъчно имущество или ако депозира необходимата сума за предплащане на началните разноси по чл.629б ТЗ. При невъзобновяване в срок, производството ще бъде прекратено и постановено заличаване на длъжника от ТР.

ОСЪЖДА „СПАЙК-ВАРНА“ ЕООД /в ликвидация/, със седалище и адрес на управление гр.В., кв.В.“ бл.60 вх.5 ет.7 ап.115 **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на Варненски окръжен съд, сумата от 250 лева, представляваща държавна такса, на осн. чл.620, ал.2 от ТЗ, вр. чл.78, ал.6 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред **ВАРНЕНСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД** в седмодневен срок от вписването му в търговския регистър, воден от АВп.

РЕШЕНИЕТО да се впише в ТР, воден от АВп.

РЕШЕНИЕТО подлежи на незабавно изпълнение, на осн. чл. 634 ТЗ.

ДА СЕ ВПИШЕ настоящия съдебен акт в книга по чл.634в от ТЗ.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____